

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Святитель Никифор
Сповідник, Патріарх
Константинопольський**

**St. Nicephorus the Confessor,
Patriarch of Constantinople**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«Твої пахучі мощі явилися побожним
скарбом, наповнені життям для Церкви» (з
Кондака)**

На 26-го березня за Григоріянським календарем (це 13-го березня за Юліанським) ми святкуємо Перенесення Мощей Святителя Никифора Сповідника, Патріярха Константинопольського.

Никифор народився в Константинополі в другій половині 8-го віку. Його батько, Теодор, служив секретарем для Візантійського Імператора Константина V, який увійшов в історію з глумливим прізвиськом «Копронім» (тобто «гноєм названий», за переказом про випадок в часі його Хрещення). Цей імператор був лютим переслідувачем тих, які шанували Ікони. Він мучив і заслав Теодора за його відданість до них.

Мати Никифора, Євдокія, розділяла страждання свого мужа і пішла з ним у заслання. Коли вона повернулася в

**“Your fragrant relics have been revealed as
godly treasure filled with life for the Church”
(from the Kontakion)**

On March 26 on the Gregorian Calendar (which is March 13 on the Julian) we celebrate the Translation of the relics of Saint Nicephorus the Confessor, Patriarch of Constantinople, another hero of the Holy Icons.

Nicephorus was born in Constantinople in the second half of the eighth century. His father, Theodore, was a secretary of the Byzantine Emperor, Constantine V, who has gone down in history with the mocking surname “Copronymos” (meaning “dung-named”, in reference to an accident said to have occurred when he was being baptized). This emperor was a fierce persecutor of those who venerated Holy Icons. Theodore was tortured and exiled by him for his devotion to them.

Nicephorus’ mother, Eudocia, shared her husband’s tribulations, following him into

Константинополь, то провела решта своїх днів у жіночому Монастирі. Маючи такий приклад від родичів, а в додатку й освіту та вивчення Св. Писання, не дивно, що юнак повністю посвятив себе служінню Богові. Никифор розпочав своє служіння народові своєму, як чиновник при дворі Імператриці Ірени (797-802), яка була прихильницею Святих Ікон у часі небезпеки коли їх та тих, що їх шанували жорстоко переслідували (725-842). Він представляв Імператрицю на Сьомому Вселенському Соборі, який проголосив Православне вчення про Ікони, і був там дуже корисним з огляду на його знання Св. Писання. Після Собору юнак ще декілька років пробув при імператорському дворі, а потім покинув його, щоб заснувати Монастир, в якому жив строго чернечим життям, хоч уникав прийняти чернецтво, бо ж уважав себе недостойним. Та не міг він відкласти це безкінечно. Коли Патріярх Тарасій, також прихильник Ікон (Ось тут) упокоївся у 806 р., то обрали Никифора на його місце, хоч був він ще на той час мирянином. Він тоді прийняв чернецтво і висвяту на сан Священника і 12-го квітня 806 р., на Свято Господнього Воскресення, Паску, його підвищили на Патріярший Трон. Патріярше служіння Св. Никифора було сповнене стражданням. Іконоборців повернув на їхні пости люто іконоборчий Імператор Лев Вірменин (813-820), який був відмовився підписати Православне Сповідання Віри, що дав був йому Патріярх перед його інтронізацією. Святителя вислали до острова Проконніса на Морі Марморському в р. 815, і там він і помер на заслання у Монастирі Св. Теодора (якого він був заснував) на 2-го червня 828 р. Так було і з одним славним його попередником, Св. Іваном Золотоустим, автором тексту Божественної Літургії, яку найчастіше вживаємо в Православній Церкві. Через майже п'ять літ після остаточного	exile. When she returned to Constantinople she spent the rest of her days in a convent. With such an example from his parents, combined with his education and study of Scripture, it is no surprise that the young man dedicated himself wholeheartedly to the service of God. Nicephorus' started his service to his people as a dignitary at the court of the Empress Irene (797-802), who was a friend of Holy Icons in that perilous period when they and all who loved them were being violently persecuted (725-842). He represented the Empress as the Seventh Ecumenical Council which proclaimed the Orthodox teaching on Icons, and was very useful due to his knowledge of the Scriptures. The young man remained for several more years at the court, and then gave it up to found a monastery where he lived a strict monastic life, while avoiding taking monastic vows due to his sense of being unworthy. He could not avoid them indefinitely. When Patriarch Tarasius (click here), another friend of Icons, reposed in 806, Nicephorus, although a layman, was chosen to take his place. He took monastic vows, was ordained a priest, and on April 12, 806, on the Feast of the Lord's Resurrection, Pascha, he was elevated to the patriarchal throne. St. Nicephorus' reign as Patriarch was fraught with suffering. The iconoclasts were reinstated by the viciously iconoclastic emperor Leo the Armenian (813-820), who had refused to sign the Orthodox Confession of Faith that the Patriarch had given him prior to his enthronement. Nicephorus' came to rule. The Saint was exiled to the island of Prokonnis on the Sea of Marmora in 815, and died there in exile in the Monastery of St. Theodore (one which he had founded) on June 2 in the year 828. This had also been the lot of one of his glorious predecessors, St. John Chrysostom, who wrote the text of the Divine Liturgy which is celebrated most often in the Orthodox Church. Nearly five years after the final restoration of
---	---

повернення Святих Ікон до Храмів Божих, 13-го березня (тобто 26-го за Григоріанським календарем) в р. 846, відкрили Святі Мощі Патріярха Никифора і знайшли їх пахучими та нетлінними. Перенесли їх з Проконніса до Константинополя і впродовж одного дня тримали їх у Святій Софії, де був він піднесений колись на сан Патріярха. Тоді перенесли їх до Церкви Святих Апостолів. Руки Святого, які благословляли та писали на захист Святих Ікон зберігаються в Сербському Монастирі Хіландар на Святій Горі Афоні. Святитель залишив три важливі писання проти Іконоборства. Він також залишив Хронографію історії світу від Адама й Єви до свого часу, та додав до нього цінний канон прийнятих Книг Старого й Нового Заповітів. Головний Празник Св. Никифора святкується 2-го червня (за Юліанським календарем), але саме 13/26-го березня святкуємо Відкриття та Перенесення його Святих Мощів. Святий Никифоре, молися за нас, щоб і ми шанували Святі Ікони, стаючи ними в нашому щоденному житті!	Holy Icons to the Church, on March 13 (which is March 26 on the Gregorian Calendar) in 846, the Holy Relics of Patriarch Nicephorus were found to be incorrupt and fragrant. They were transferred from Prokonnis to Constantinople and placed for one day in Hagia Sophia, where he had been elevated to the Patriarchate. They were then transferred to the Church of the Holy Apostles. The Saint's hands which had blessed and written in defense of the Holy Icons are preserved in the Serbian Hilandar monastery on Mount Athos. The saint left behind three important writings against Iconoclasm. He also left a Chronography of universal history from Adam and Eve to his own time, and added to it a valuable canon of the accepted Books of the Old and New Testament. The main Feast of St Nicephorus is celebrated on June 2 (Julian Calendar), but it is on March 13/26 that we commemorate the finding and transfer of his holy relics. St. Nicephorus pray for us, that we too might honour Holy Icons by becoming them ourselves in our daily lives!.
---	---